

Sygn. akt I KK 113/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **Ł. Z.**
skazanego za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w
zw. z art. 64 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 24 maja 2022 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 9 września 2021 r., XVII Ka [...] utrzymującego w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w L.
z dnia 30 stycznia 2019 r., II K [...] na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

We wniesionej kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 września 2021 r., XVII Ka [...] obrońca skazanego podniósł zarzuty naruszenia prawa procesowego (art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.; art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k.; art. 7 k.p.k.), wnosząc jednocześnie o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu wskazano (s. 10 kasacji), że podniesione w kasacji zarzuty wskazują na rażące uchybienia Sądu drugiej instancji, który w większości miał nie rozpoznać zarzutów podniesionych w zwykłym środку odwoławczym. Okoliczność ta, zdaniem obrońcy, daje podstawy do wnioskowania, że Sąd

Najwyższy co najmniej rozważy uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekaże sprawę Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania. Tym samym, wprowadzenie do wykonania kary pozbawienia wolności należy uznać, zdaniem obrońcy, za nadmierną dolegliwość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – jest wyjątkiem od zasady i może nastąpić tylko w szczególnych wypadkach, gdy wykonanie wyroku powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty (nie chodzi tu jednak o takie okoliczności faktyczne czy prawne, które mogą być uwzględnione w postępowaniu wykonawczym w ramach chociażby instytucji odroczenia wykonania kary czy przerwy w karze). W wypadku instytucji określonej w art. 532 k.p.k. chodzi tylko i wyłącznie o okoliczności, które mają związek z toczącym się postępowaniem karnym inicjowanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Chodzi tu o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Lex/el. 2019, teza 7 do art. 532). Możliwość narażenia skazanego na poważne i niepowetowane dolegliwości, w wypadku wykonania orzeczenia, powinna być w pierwszej kolejności odnoszona do sytuacji, gdy w wyniku uchylenia zaskarżonego wyroku realnie rysuje się w dalszym postępowaniu perspektywa uniewinnienia oskarżonego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Nie można oczywiście wykluczyć i takiej sytuacji, w której po uchyleniu, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, z uwagi na stwierdzone przez Sąd Najwyższy uchybienie, dojść może do zakwalifikowania czynu z przepisu przewidującego łagodniejsze zagrożenie, niż dotychczasowa podstawa skazania, a okres pozbawienia wolności skarżącego skazanego przekraczałby możliwą do wymierzenia w dalszym postępowaniu karę.

Na tym etapie postępowania kasacyjnego nie chodzi przy tym o to, aby przeprowadzać całościową i ostateczną ocenę kasacji, której dokonywać będzie Sąd Najwyższy merytorycznie rozpoznający nadzwyczajny środek zaskarżenia na rozprawie lub posiedzeniu, ale o to, by nawet przy pobieżnej lekturze zarzutu kasacji w zestawieniu z ustaleniami i rozważaniami zawartymi w prawomocnym orzeczeniu trzeba uznać, że zaistniały istotne uchybienia, które podważają racje respektowania domniemania trafności ustaleń i ocen przyjętych za podstawę takiego orzeczenia (por. J. Matras (w:) K. Dudka (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Lex/el. 2019, teza 2 do art. 532).

W przedmiotowej sprawie takie okoliczności nie występują, a te powołane przez obrońcę – w świetle tego, co już powiedziano wyżej – są zupełnie bezpodstawne. Wstępna analiza kasacji nie wskazuje na to, że zarzuty podniesione w nadzwyczajnym środku zaskarżenia są oczywiście zasadne oraz że w wyniku ponownego postępowania miałyby dojść do uniewinnienia oskarżonego czy umorzenia wobec niego postępowania, względnie – wymierzenia kary w niższym wymiarze albo kary łagodniejszego rodzaju.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

a.s.